

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3273/2018. (VII. 20.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 235. § (1) bekezdése utolsó mondata, 254. § (3) bekezdése második mondata valamint 271. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett – alkotmányjogi panaszában a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 235. § (1) bekezdése utolsó mondata, 254. § (3) bekezdése második mondata valamint 271. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [3] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az ügyben előterjesztett beadványok és a bíróságok által hozott határozatok alapján az alábbiakban összegezhető.
- [4] Az indítványozó mint kérelmezett vett részt a kérelmező gazdasági társaság által kezdeményezett egyezségi kísérletre történő idézés alapján a Budai Központi Kerületi Bíróságon 2014. szeptember 17. napján tartott tárgyaláson. E nemperes eljárás 10.P.22.285/2014/4. számú tárgyalási jegyzőkönyve tanúsága szerint az eljáró bíró megállapította, hogy a felek között nem jött létre az egyezés. Ezt követően a bíró a felperes kérelmének megfelelően a keresetet a jegyzőkönyvbe foglalta.
- [5] A perré fordult eljárásban, az alperes (indítványozó) ellen kölcsön megfizetése iránt indított perben, a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2015. május 22. napján kelt 10.P.22.285/2014/19. számú ítéletében, a bíróság a felperes kereseti kérelmének helyt adott. Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 2 413 289 Ft-ot, valamint kamat és perköltség megfizetésére is kötelezte.
- [6] Az indítványozó által előterjesztett fellebbezés folytán a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2016. április 1. napján kelt 45.Pf.640.453/2015/8. számú ítéletében az első fokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján – a régi Pp. 254. § (3) bekezdésének alkalmazásával, – helyes indokaira utalással – helyben hagyta.
- [7] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2016. szeptember 6. napján kelt Gfv.VI.30.539/2016/3. számú végzésével a jogerős ítélettel szemben az indítványozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 271. § (2) bekezdése alapján – miszerint nincs helye felülvizgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, ahol a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték a hárommillió forintot nem haladja meg – hivatalból elutasította.
- [8] A Kúria rámutatott, hogy a régi Pp. 271. § (2) bekezdése szerint: „Nincs helye felülvizgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a sérelemdíj iránt indított perekre, a 23. § (1) bekezdés *b*) pontjában, valamint a 24. § (2) bekezdés *a*) pontjában meghatározott ügyekre, valamint azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek, továbbá valamennyi olyan ügyre, amely megállapításra irányul.”
- [9] A Kúria e rendelkezésben foglaltaknak megfelelően, a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 273. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján hivatalból elutasította.

- [10] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő alkotmányjogi panaszait.
- [11] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a régi Pp. 271. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [12] Indítványozta továbbá – az Abtv. 27. §-a alapján – a Kúria Gfv.VI.30.539/2016/3. számú végzése, valamint az Abtv. 27. §-a alapján 2016. június 28-án benyújtott alkotmányjogi panasz ismételt megküldésével a Fővárosi Törvényszék 45.Pf.640.453/2015/8. számú ítélete és a Budai Központi Kerületi Bíróság 10.P.22.285/2014/19. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is, mivel azok véleménye szerint ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, XV. cikk (1) bekezdésével, XV. cikk (2) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (7) bekezdésével, 25. cikk (1) bekezdésével és a 25. cikk (3) bekezdésével.
- [13] 2.2. Az indítványozó korábbi panaszában (a továbbiakban: korábbi vagy előzmény panasz) már kérte az első és másodfokú bírósági döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását az Abtv. 27. §-a alapján az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének, XV. cikk (2) bekezdésének, XXVIII. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére hivatkozással. Az ügyben alkotmánybírósági eljárás az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján nem indult.
- [14] Az indítványozó a korábbi alkotmányjogi panasz beadványát csatolta az indítványához.
- [15] 2.3. A főtitkár hiánypótlásra hívta fel az indítványozót, felhívva a figyelmét többek között egyes sérülni vélt alaptörvényi rendelkezések téves megjelölésére, a nem kellően részletes indokolásra, valamint az adatkezelési nyilatkozat benyújtása lehetőségére.
- [16] Az indítványozó a felhívásban foglaltaknak határidőben részben eleget tett. A régi Pp. 271. § (2) bekezdésének alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése tárgyában tett nyilatkozatát azonban nem a beadványban szereplő – nyilvánvaló elírás szerinti – a régi Pp. 271. § (1) bekezdésére való hivatkozás szerint, hanem a régi Pp. 271. § (2) bekezdésére utalásként vette figyelembe az Alkotmánybíróság.
- [17] Az indítványozó a régi Pp. 271. § (2) bekezdésének alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését arra hivatkozással kérte, hogy azok ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, II. cikkével, XV. cikk (1) bekezdésével, XV. cikk (2) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (7) bekezdésével, 25. cikk (1) bekezdésével és a 25. cikk (3) bekezdésével.
- [18] Hiánypótlásában az indítványozó a kiegészítendő alkotmányjogi panasz indítványban meg nem támadott a régi Pp. 235. § (1) bekezdése utolsó mondata és 254. § (3) bekezdése második mondata alaptörvény-ellenességének megállapítása iránt is panaszt terjesztett elő, az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének, XXVIII. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére hivatkozással. Továbbá másodlagosan kérte a régi Pp. 271. § (1) bekezdése vonatkozásában a jogalkotói mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség hivatalból történő megállapítását.
- [19] Felhívás ellenére sem nyilatkozott személyes adatai nyilvánosságra hozataláról az indítványozó. Az Alkotmánybíróság adatai zártan kezelését rendelte el emiatt.
- [20] 2.4. Az indítványozó 2016. november 2. napján perújítási kérelmet nyújtott be az ügyben első fokon eljáró bírósághoz. A Kúria Gfv.VI.30.539/2016/3. számú végzése valamint a régi Pp. egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszait így folyamatban lévő perújítási eljárás alatt nyújtotta be az indítványozó. Az első fokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság 2017. június 16. napján kelt 4.P.24.021/2016/10. számú végzésével a per tárgyalását felfüggesztette az Alkotmánybíróság előtt IV/33-4/2017. szám alatt folyamatban lévő alkotmányjogi panasz elbírálásáig. A felfüggesztő végzése indokolásában a bíróság a régi Pp. 152. §-ára hivatkozott.
- [21] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a bíróság a régi Pp. vonatkozó szabályaival ellentétesen felfüggesztette a perújítási eljárást, mivel az Alkotmánybíróság eljárásával összefüggésben erre sem a régi Pp., sem az Abtv. rendelkezései lehetőséget nem adnak.
- [22] 2.5. Az Alkotmánybíróság jelen végzésével ezen ügytől az Abtv. 27. §-a szerinti a Kúria Gfv.VI.30.539/2016/3. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 45.Pf.640.453/2015/8. számú ítélete, valamint a Budai Központi Kerületi Bíróság 10.P.22.285/2014/19. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére

- íránti alkotmányjogi panasz eljárást elkülönítette az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti a régi Pp. 235. § (1) bekezdése utolsó mondata, a 254. § (3) bekezdése második mondata valamint a 271. § (2) bekezdése alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panasz eljárástól.
- [23] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 58. § (3) bekezdése, illetve az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 34. § (4) bekezdése és 63. §-a alapján hozta meg az elkülönítő végzését, mert a támadott bírósági határozatok elkülönített vizsgálatát, illetve elbírálását az ügy eldöntése érdekében célszerűnek ítélte meg.
- [24] 2.6. Az Alkotmánybíróság a IV/1528/2017. számú ügyben született végzésével az elkülönített, az Abtv. 27. §-ára alapozott alkotmányjogi panasz eljárást, az indítványozó által a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 45.Pf.640.453/2015/8. számú ítélete és a Budai Központi Kerületi Bíróság 10.P.22.285/2014/19. számú ítélete tárgyában kezdeményezett perújítási eljárás befejezéséig felfüggesztette.
- [25] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben.
- [26] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. A tanács vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [27] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében pedig az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.
- [28] A tértivevény tanúsága szerint a Kúria Gfv.VI.30.539/2016/3. számú végzését 2016. október 28. napján vette át az indítványozó perbeli jogi képviselője, a panasz benyújtására nyitva álló határidő pedig 2016. december 27-e volt. Az elsőfokú bíróság telefonon történő megkeresést követően továbbította az Alkotmánybírósághoz a panasz eredeti példányát és a kézhezvételt igazoló tértivevényt, azonban a panasz beadásának pontos időpontját igazoló borítékot nem tudta megküldeni. Tekintettel arra, hogy az első fokon eljáró bíróság 2016. december 29-én érkezett a 2016. december 27-i keltezésű postai úton megküldött beadványt, az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján indított alkotmányjogi panaszokat határidőben benyújtottnak kell tekinteni.
- [29] Az indítványozó a bírósági eljárásban félként részt vett, így érintettsége a támadott jogszabállyal és határozatokkal összefüggésben megállapítható. Az indítvány az Abtv. 26. § (1) bekezdés *b*) pontjának is eleget tesz, mivel az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [30] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, ennek feltételeit az 52. § (1b) bekezdése részletezi. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó kérelme e feltételeknek csak részben felel meg.
- [31] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panasz az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog vélt sérelmének lényegét és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Megjelöli a sérelmezett bírói döntést továbbá kifejezett kérelmet terjeszt elő a támadott jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére.
- [32] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában szereplő, megsértettnek állított alaptörvényi rendelkezések egy része – az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése és a 25. cikk (3) bekezdése – nem minősül az Alaptörvényben biztosított jognak.
- [33] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmére. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére hivatkozásnak csak kivételes esetekben – a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetében – van helye [3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [171]]. Az indítványozó beadványában nem hivatkozott a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz ebben a vonatkozásban sem felel meg a törvényi feltételeknek.
- [34] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy bár az indítványozó kifejtette, hogy az álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog is sérelmet szenvedett, érveit tartalmilag az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslati jogra vonatkoznak.

- [35] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét állító indítványi elem elbírálására tehát azért nem kerülhetett sor, mert az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmére vonatkozó indítvány nem tartalmaz határozott kérelmet, mert nem ennek az alaptörvényi rendelkezésnek a sérelmét indokolta a panaszos.
- [36] 4. A régi Pp. 271. § (2) bekezdése vonatkozásában az indítványozó az Alaptörvény II. cikkében foglalt az emberi méltósághoz való jog, a XV. cikk (1) bekezdésében írott általános (jog)egyenlőség és XV. cikk (2) bekezdésében rögzített diszkrimináció tilalmán keresztül a XXVIII. cikk (7) bekezdésében védett jogorvoslathoz való jog sérelmére hivatkozott, és a támadott jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte alkotmányjogi panaszában. Az Alkotmánybíróság e körben vizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt további feltételeinek való megfelelést, mivel az alkotmányjogi panasz e tekintetben felel csak meg a határozottság törvényi előírásainak. Vizsgálata során a következőket állapította meg.
- [37] Az Abtv. 26. §-a (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [a) pont].
- [38] Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján indítványozott jogalkotói mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítására irányuló kérelem előterjesztésére az indítványozónak nincs jogosultsága, az Abtv. 46. § (1) bekezdése értelmében – az abban írt feltételek fennállása esetében – az Alkotmánybíróság hatáskörei gyakorlása során hivatalból jogosult erre.
- [39] Az Alkotmánybíróság megállapítja továbbá, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján, olyan jogszabályi rendelkezés felülvizsgálata kérhető, amelyet a támadott határozatot hozó bíróság a határozat meghozatala során alkalmazott. A törvényi határidőn belül alkotmányjogi panasszal támadott kúriai végzés meghozatala során a Kúria az indítványozó által támadott rendelkezések közül csak a régi Pp. 271. § (2) bekezdését alkalmazta.
- [40] Az Abtv. 29. §-a az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltételeiként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]].
- [41] 4.1. Az indítványozó szerint a régi Pp. 271. § (2) bekezdése azért ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével, mert vagyoni jogi ügyekben értékhatártól függően – a konkrét ügyben is – kizárja a jogerős határozat Kúria által történő felülvizsgálatának lehetőségét.
- [42] Az indítványozó nyilatkozata szerint a régi Pp. 271. § (2) bekezdésében foglalt korlátozás nem felel meg a jogbiztonság követelményeinek, sérti a törvény előtti egyenlőséget, diszkriminációt is megvalósít, mert hátrányosabb elbírálásban részesíti a kisebb pertárgyértékű ügyeket. Meglátása szerint a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének értékhatártól függő kizárása az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe ütközik azért is, mert az indítványozó álláspontja szerint van kivétel a szabály alól.
- [43] Az indítványozó véleménye szerint emberi méltóságát is sérti a rendelkezés, mert a csekély értékű ügye nem érdemes arra, hogy a Kúria elé kerülhessen. A panaszos nyilatkozata szerint, sérti e rendelkezés „az emberi méltóságból levezethető rendelkezési jogát” is, továbbá a törvény előtti egyenlőséghez való jogát, mert a felülvizsgálat kizártsága okán nem teljesülhet, hogy hasonló tényállású ügyekben egységes joggyakorlat alapján nyerjen megítélést keresete. Hangsúlyozza, hogy a Kúria gyakorlatával ellentétes döntés, amely nem orvosolható, végső soron sérti az emberi méltóságát.
- [44] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése vonatkozásban az indítványozónak kell igazolnia, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be.
- [45] Az indítványozó által vitatott jogszabályi rendelkezés nem új jogintézmény. A felülvizsgálat korlátozására vonatkozó szabályozás több esetben változott, az Alkotmánybíróság pedig többször foglalt már állást a perorvoslatok vagy más alaptörvényben biztosított jog korlátozása megengedhetősége tárgyában.
- [46] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a felülvizsgálatnak a vagyoni ügyekben értékhatárhoz kötéséről rendelkező a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló 1997. évi LXXII. törvény 23. §-a,

amelynek eredményeképpen a régi Pp. 270. §-a módosítása 1998. január 1. napján lépett hatályba. A vonatkozó szabályok többszöri módosítását követően, a tárgybeli ügyben alkalmazandó, az egyes törvényeknek az új Polgári Törvénykönyv hatálybalépésével összefüggő módosításáról szóló 2013. évi CCLII. törvény 85. § (37) bekezdés 20. pontjával módosított régi Pp. 271. § (2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezett: „Régi Pp. 270. § (2) Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a sérelemdíj iránt indított perekre, a 23. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint a 24. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott ügyekre, valamint azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlan terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek, továbbá valamennyi olyan ügyre, amely megállapításra irányul.”

- [47] A régi Pp. e szakaszának módosításáról rendelkező törvényekhez fűzött miniszteri indokolások és a szakirodalom is egyaránt kiemeli, hogy az értékhatár bevezetésének célja az volt, hogy – a határozatok jogereje védelmének a szem előtt tartásával – a Legfelsőbb Bíróság illetve a Kúria elé csak a jelentősebb pertárgyértékű ügyek kerüljenek.
- [48] Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban már többször vizsgálta az Alaptörvény II. cikkében foglalt az emberi méltósághoz való jog, a XV. cikk (1) bekezdésében írott általános (jog)egyenlőség és XV. cikk (2) bekezdésében rögzített diszkrimináció tilalma kérdésköreit.
- [49] A 3206/2014. (VII. 21.) AB határozat indokolásának [23] bekezdése is megerősítette a korábbi határozatokban körvonalazott gondolatokat: „az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt általános egyenlőségi szabály [...], amely a jogrend valamennyi szabálya tekintetében azért biztosítja az egyenlően kezelés követelményét, mert az egyenlőség végső forrása az egyenlő emberi méltóság. A jogegyenlőség klauzulája a közhatalmat gyakorlók számára tehát azt az alkotmányos parancsot fogalmazza meg, hogy valamennyi személyt egyenlő méltóságúként kezeljenek, és szempontjaikat egyenlő mércével és méltányossággal mérjék. Ebből következik, hogy egy adott szabályozás abban az esetben nem felel meg az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányos mércének, ha végső soron az emberi méltósághoz fűződő jogot sérti. Vagyis a jogegyenlőség elve nem bármifajta különbségtételt, hanem csupán az emberi méltóságot sértő megkülönböztetéseket tilalmazza” {továbbá például: 23/2016. (XII. 12.) AB határozat, Indokolás [98]–[99], 13/2017. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [55]–[58], 30/2017. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [50]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata tehát az emberi méltósághoz való jogot tekinti az általános jogegyenlőség forrásának. Ez ugyanakkor azt is jelenti, hogy az Alaptörvény II. cikkének immanens tartalmi eleme, hogy az önkényes – tehát észszerű, kellő súlyú alkotmányos indok nélküli – megkülönböztetéstől mentesen érvényesüljön. Más szavakkal, az emberi méltósághoz való jog speciális megnyilvánulása az alkotmányozó hatalom által az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében immáron külön is nevesített általános jogegyenlőség.
- [50] Az Alkotmánybíróság a 42/2012. (XII. 20.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.) indokolásának [28] bekezdésében foglalta össze (és erősítette meg) azokat a szempontokat, amelyeket a figyelembe kell venni az emberi méltóságot sérthető megkülönböztetés esetén. Eszerint „az azonos szabályozási koncepción belül adott, homogén csoportra nézve eltérő szabályozás a diszkrimináció tilalmába ütközik, kivéve, ha az eltérésnek észszerű, kellő súlyú alkotmányos indoka van, azaz nem önkényes [...]. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint nem tekinthető viszont [...] hátrányos megkülönböztetésnek, ha a jogi szabályozás különböző tulajdonságokkal bíró alanyi körre eltérő rendelkezéseket állapít meg, mert alkotmányellenes megkülönböztetés csak összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – személyi körben lehetséges” {megerősítette például: 7/2015. (III. 19.) AB határozat, Indokolás [56]; 32/2015. (XI. 19.) AB határozat, Indokolás [80]; 30/2017. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [50]}.
- [51] Az indítványozó nem terjesztett elő olyan indokolást, amelynek alapján az összefüggés megállapítható lett volna az Alaptörvény általa felhívott cikkei az Alkotmánybíróság fenti gyakorlata szerinti sérelme és az indokolási elemek között.
- [52] Az indítványozó az értékhatártól függő korlátozásról rendelkező régi Pp. 271. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességét jogorvoslathoz való jogának sérelmeként állította. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a korábban már elbírált, hasonló tárgyú indítványokhoz képest jelen indítvány releváns új elemet nem tartalmaz.
- [53] Az Alkotmánybíróság a 3025/2016. (II. 23.) AB határozatában megerősítette azt a töretlen gyakorlatát, amely szerint „az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik. Tárgyát tekintve a bírói, illetőleg hatósági döntésekre terjed ki, tartalma szerint pedig az érdemi

határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét jelenti [...]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezéssel nem hozható összefüggésbe” {lásd: 3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [24]}. Lásd még például: 3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [21]–[23]; 3054/2015. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [9]–[12]; Megerősítette továbbá például: 3102/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [13]; 3187/2016. (X.4.) AB végzés, Indokolás [26]; 3237/2016. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [18].

- [54] Az Alaptörvény II. cikke és XV. cikk (1) és (2) bekezdése és a XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében a támadott jogszabályi rendelkezés és e cikkek alkotmányos védelmi köre között nincs tartalmi kapcsolat, ezért nem állapítható meg az Abtv. 29. §-ában foglalt „vagylagos” törvényi feltételek egyike sem.
- [55] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszban nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel, ami a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokoltá tenné.
- [56] Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 52. § (1b) pontjában és a 26. § (1) bekezdésében, valamint a 29. §-ában foglaltak, illetve az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2018. július 10.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/33/2017.

